

quia de Ripoll vora la riera de Vallfogona.

MENC. ANT. 890: Pojomalo (Cat. Car. II, 161.28); 1137: Podio Malo, cit. junt amb Milany (CaCandi, Mi. Hi. Ca. II, 462); S. XII: Sant Vincentio de Pugmal, en les llistes de parr. vigatanes: Plad. (totes tres, n. 290); Santa Lúcia de Puigmal agre. de St. Joan de les Abadeses.

MENCIONS ANT. 982: Pogium Malum in comitatu Bisuldunensi (Cat. Car. II, 173.10); 1127: Podio Malo cit. junt amb el castell de Milany (CaCandi, Mi. Hi. Ca. II, 462); «parrochia de Podio Malo» (CCandi, Mi. H. Ca. II, 462); 1365: R. de P., Rector de Puigmal (SerraV., PinósM III, 254).

Sant Martí de Puigmal: *S. XII: Sto. Martino de Puymal (doc. II), alterat en S. M. de Pruimal doc. I 15 i III (listes Pladevall, nº 302), sufr. de Gombrèn; 1330 i 1332: S. Martini de Podiomalo (Junyent, Misc. Griera I, 372, 384). Havent-se considerat nom de mal averany, en aquest cas ho canviaren en St. Martí de Puigbò (no en el S. XIII, com diu Pladevall, en 20 nota). En cita de Junyent són de 1330; la primera notícia del canvi és de 1371: «J. D. Rector de St. Martí de Puigbò», firma del rector (SerraV., PinósM. III, 253).*

A Menorca *Es Puigmal* lloc (subdividit en *P. Nou* i *25 Vell*), te. de Mercadal i de St. Climent de Mussuptà (XLIV, 30.6 i 62.1): pròpiament *Penyal des Puigmal* (pron. *pujmal*) (XLI, 25.21, Masc. 7C3, 12G1).

PUIGMELÓ i PUIMELÓS

a) Puigmeló, mas antic, a Osona, te. Orís, en el camí de Can Quelet a Noguereda, o prop del camí, entre l'Oriol i Serinanell. (1935, exc. 247, LL j 28). *b) Puigmalós*, mas, ant. castell en el Solsonès, te. 35 de Navès; C.A.Torras, (*Pir. Cat. VIII, 194*) situa les ruïnes del castell al costat de S. Andreu de Navès. També es digué *Pujol-melós: Mas de Puyol Malós*, en els capbreus doc. 1200 (el de Besora, lin. 64, i el de Navès).

Els noms *a) i b)* s'han de judicar solidàriament, però en tot cas no hi cercarem el nom del fruit hortícola, *meló* car són en llocs ben freds i poc fèrtils. Dubtem entre (*A) melós* adj. de *mel*; i (*B) l'antic i dialectal meló* 'teixó' (*DECat. v, 587b 50ss.*). Com que la -s no hauria desaparegut per cap evolució normal, és de creure que hi ha intervingut algun fet inductiu, com etim. pop. o contaminació; i això és més fàcil si el primitiu és -*meló*, mot que va deixar de pertànyer a la llengua comuna, mentre que -*me- 50 lós* és corrent, mot trivial; l'altre, en canvi, abunda només en toponímia, *Font del Meló* (Turbó Montesa) *Cau del Meló* etc. (V. més cites a l'art. *Melons*). Com hi hem demostrat: *Melons* (despoblada lleidatà) i *Montmeló* (Vallès) també contenen aquest mot anti- 55 quat: provinents de (MONS) MELONIS (MONS sobre-

tès) i MONS MELONUM, genitiu, singular i plural respectivament. També ací suposo que *a)* prové de PODIUM MELONUM 'turó dels teixons' i *b)* de PODIUM MELONIS, turó de sentit anàleg en genitiu singular: *Puigmelós* pot estar per -*melons* vist que l'àrea de la reducció rossellonesa i occitana de -*ns* (*carbós, barós* etc.), s'havia estès antigament molt al Sud dels Pirineus orientals, com ho proven els NLL *Rabós, Camós, Pontós, Garrigàs* i la ultracorrecció *Falgons* < *Felgós* FILICOSUS: en vacil·lar, a causa d'això entre -*ons* i -*ós*. L'etim. pop. *melós* consolidà aquesta forma *melós*.

Puigmentí o *Pujamentí, V. Aventí*

PUIGMERDÓS: evident (no existeix en realitat tal puig ni tal nom).

Puigmola, V. Pismola

PUIGMOLTÓ

Són tres o quatre NLL:

1) i 2) que és difícil distingir bé, perquè són petits i a la mateixa comarca: mers veïnats del Penedès: el (2) agre. a L'Arboç, uns 10 k. a l'O. de (1), agre. a St. Pere de Ribes.

MENC. ANT. 1186: «Berengarius de Puigmulto --- 30 de Pugmoltó» (Cart. St. Cugat III, 309); crec que era d'aquí el militar *Puigmoltó* que féu... tronar i ploure a la cort reial madrilenya, pels anys 1860; 1333: «villa de Pugmoltó ---» (term. de Ripis) (Font i Rius, *C. d. p. § 386*).

3) *Puigmoltó*, turó a la Plana de Vic, prop de Vilalleons (Mapa Brossa de Sant Julià de Vilator- ta).

4) i 5) A Mallorca: turonet entre Algaida i Montuiri: oit *es pujmoltó*, com nom d'un pujol de 163 alt. (XL 95.10, 94.20) i d'una font (97.21), i també poss. de Montuiri (termes adjacents (XL, 119.16, 122.10), també poss., Masc. 27D9), i ja en el m. Despuig. 5); un *Puigmoltó* deu ser un homònim a Esporles, que és NO. de l'Illa (XL, 199.10).

Contenen certament un NP. Car amb aquest caràcter consta: *Arnaldus Molton* en un doc. de 1116, datat a Poblet (*Cart. de Poblet, p. 135*), i *Arnald Moltó* en un altre doc., relatiu a Vilanova i Geltrú o sigui arran de l'(1), veg. índex de les *C. d. P.* de Font i Rius. Sens dubte un NP germ., com ho són la majoria dels que entren en la composició dels noms de castells, turons i antics aous, formats amb *Mont-, Puig-, Castell-, Torre-*; les formacions en -ON abunden en totes les arrels antroponímiques germàniques (exs. en massa, en Aebischer, *Onom.*, p. 21); i les arrels MEL- (16 noms en Först), MALU- (26), i MALD-